

XXIII-oji Jaunųjų mokslininkų psichologų konferencija

PSICHOLOGIJA ŠIANDIEN: tarp stabilumo ir kaitos

2026 m. gegužės 15 d.

PRANEŠIMŲ SANTRAUKŲ LEIDINYS

Abstract book of the
23rd Conference of Junior Researchers in Psychology
**PSYCHOLOGY TODAY:
BETWEEN STABILITY AND CHANGE**

MAY 15, 2026

VILNIAUS
UNIVERSITETO
LEIDYKLA

ORGANIZACINIS KOMITETAS

| ORGANISATIONAL COMMITTEE

Pirmininkė | Chair: Agnė Grigaitė

Nariai | Members: Livija Žiemienė,
Jurgita Tilingaitė, Fadzai Munyuki,
Lauryna Vilutytė, Paulina Smolskaitė,
Ugnius Binkauskas, Sandra Bagdonaitė-
Jankauskienė, Adelė Petravičiūtė.

Studentai | Students:

Brigita Mikulstykė, Bernardas Liukaitis.

LiPSA nariai | LiPSA members:

Justas Stabrauskas, Gabija Kasilovskytė.

KONFERENCIJOS MOKSLO KOMITETAS

| SCIENTIFIC COMMITTEE OF THE CONFERENCE

Pirmininkas | Chair: Doc. dr. Alfredas Laurinavičius

Nariai | Members: prof. dr. Evaldas Kazlauskas,
doc. dr. Sigita Girdzijauskienė, dr. Austėja
Dumarkaitė, dr. Arūnas Žiedelis, prof. dr. Ilona
Laurinaitytė, dr. Viktorija Azuma, doc. dr. Greta
Kaluževičiūtė, dr. Gabrielė Skabeikytė-Norkienė.

KONFERENCIJOS GLOBĖJA

| PATRON OF THE CONFERENCE

Prof. habil dr. Danutė Gailienė

KONFERENCIJOS ORGANIZATORIAI

| CONFERENCE ORGANISERS

Filosofijos
fakultetas

RĖMĖJAI

| SPONSORS

Go Vilnius

Leidinio bibliografinė informacija pateikiama Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Nacionalinės bibliografijos duomenų banke (NBDB).

DOI <https://doi.org/10.15388/JMPK.2026>

ISSN 2669-0357

Copyright © 2026 Authors. Published by Vilnius University Press. This is an Open Access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution Licence, which permits unrestricted use, distribution, and reproduction in any medium, provided the original author and source are credited.

savęs; (2) Santykis su aplinkiniais – kai būti kartu nereikia būti santykyje; (3) Išorinės pagalbos paieška kritiniame taške; 4) Motinos tapatybės integracija gavus išorinę pagalbą. **Išvados.** Tyrimo radiniai atskleidė, kad moterys dar iki gimdymo patyrė vidinę įtampą, abejonę savimi ir sunkumus integruojant naują motinos tapatybę šalia ankstesniojo „aš“. Po gimdymo išryškėjo pasipriešinimas priimti vaiką ir atsiribojimas nuo motinystės patirties. Santykiuose su aplinkiniais moterys dažnai jautėsi vienišos ir nesuprastos, net būdamos kartu su kitais. Pogimdyminės depresijos patyrimo jos išgyveno pyktį, atsiribojimą nuo savęs, vaiko ir kitų aplinkinių. Gavusios išorinę pagalbą susigrąžino savo ankstesnįjį „aš“ ir atradusios santykį su motinyste, kuris egzistavo fiziškai, bet emociškai ne, integravo naują tapatybę – motina.

Darbo vadovė: Doc. dr. Asta Adler

Raktiniai žodžiai: pogimdyminė depresija, tapatybė, motinystė

SUSITINKANT "ANT PANAŠIOS PLOKŠTUMOS": EFEKTYVIOS EGZISTENCINĖS SUPERVIZIJOS DIADINĖ PATIRTIS

Elena Monkevičiūtė, Marija Vaštakė

Vilniaus universitetas, Filosofijos fakultetas, Klinikinės psichologijos katedra

Išvadas. Egzistencinės terapijos supervizija konceptualizuojama kaip dialoginis, fenomenologiniu tyrinėjimu grindžiamas procesas, orientuotas į terapeuto aktualios patirties ir jo buvimo santykyje su klientu refleksiją, o ne intervencinių sprendimų koregavimą ar ekspertinių žinių perdavimą. Ji priešinga hierarchinei „over-seeing“ supervizijos paradigmą ir grindžiama epoche, aprašymo, horizontalizacijos bei ne-žinojimo principais. Egzistencinės supervizijos efektyvumo tyrimai dar tik žengia pirmuosius žingsnius, efektyvumą suprantant kaip santykyje gimstantį procesinį fenomeną, o diadinę analizę šiame lauke iki šiol nebuvo taikyta. Šio tyrimo tikslas – diadiniu lygmeniu atskleisti ir aprašyti, kaip yra patiriamas egzistencinės terapijos supervizijos efektyvumas.

Metodika. Tyrime taikyta aprašomoji naratyvinė intradiadinė analizė, grindžiama interpretacine fenomenologine analize (IPA); analizės vienetas yra 2 dalyvės – supervizorės ir supervizuojamosios diada. Pirmuoju etapu atlikta atskira kiekvieno diados nario IPA, išskiriant idiografines temų struktūras. Antruoju etapu pereita į intradiadinį lygmenį – sistemingai analizuota, kaip patirtys formuojasi santykyje, kokie sutapimai ir skirtumai konstruoja bendrą efektyvumo naratyvą.

Rezultatai. Tyrimas atskleidė, kad egzistencinės terapijos supervizijos efektyvumas diadoje konstruojamas kaip procesinis, santykio fenomenas, kuriame skleidžiasi supervizuojamosios terapinis autentiškumas. Supervizuojamoji efektyvumą patiria per supervizorės tikro žmogiškumo pamatymą, galimybę laisvai kurti savo buvimo būdą, jaučiant nuolatinį palaikymą, išsiplečiantį ir už kabineto durų. Supervizorė efektyvumą apibūdina kaip bendramatiškumo patyrimą saugioje, abipusiškai kuriamoje atmosferoje, kurioje skleidžiasi ir terapeuto pokyčių daugiasluoksniškumas. Abi tyrimo dalyvės išryškino artumą per filosofinę pasaulėžiūrą, kolegiškumo pojūtį, pažeidžiamumo atvėrimo svarbą bei saugią atmosferą. Tačiau pastebėti ir skirtumai tarp šių dviejų požiūrių: supervizorė kolegiškumą mato per artumą filosofinei laikysenai, o supervizuojamoji – per suteikiamą galimybę laisvai „ko-tyrinėti“ terapinį procesą supervizijoje, beje, supervizorė saugumo kūrimą mato per buvimą „čia ir dabar“, o supervizuojamosios saugumo pojūtis išsiplečia už kabineto ribų. Supervizijų procese sukurama saugi erdvė, kurioje netikėtai kuriasi bičiulystė, mezgama per artimą žvilgsnį filosofijai, mažinantį žinių skirtumą ir leidžiantį rasti trapumui bei laisvei ko-tyrinėti terapinį procesą.

Diskusija. Rezultatai empiriškai pagrindžia egzistencinės terapijos supervizijos prielaidą, kad jos esmė – santykinis fenomenologinis tyrinėjimas, kuriame transformacija vyksta tarp

dalyvių. Tyrimo naujumas – diadinės IPA taikymas egzistencinės supervizijos kontekste ir efektyvumo analizė kaip intersubjektyviai konstruojamo proceso, siūlant efektyvumą konceptualizuoti ne individualaus rezultato, o santykinės dinamikos kategorijomis.

Apibendrinimas ir išvada. Šiame tyrime individualiai atlikus supervizorės ir supervizuojamosios interviu Interpretacinę fenomenologinę analizę, buvo pasitelktas ir diadinis metodas, kuris leido pastebėti abipusį dviejų žmonių įsitraukimą į supervizinio santykio kūrimą bei atskleidė, kaip skirtingai matomi tie patys efektyvumo veiksniai. Efektyvumas pasireiškia kaip fenomenologinis supervizuojamosios laikysenos poslinkis ir santykinės dinamikos transformacija, o ne kaip sprendimo gavimas.

Darbo vadovė: Asist., Dr. Marija Vaštakė

Raktiniai žodžiai: egzistencinės terapijos supervizija, supervizijos efektyvumas, diadinė analizė, IPA, intersubjektyvumas.

KARJEROS STAGNACIJA MOTERŲ VIDURIO AMŽIUIJE: PATYRIMAS, IŠŠŪKIAI IR GALIMA ĮVEIKA

Aura Mykolaitytė

Vilniaus universitetas, Filosofijos fakultetas, Psichologijos katedra

Įvadas. Lietuvoje, kaip ir daugelyje Europos šalių, stebimas visuomenės senėjimas, o vyresnio ir vidutinio amžiaus gyventojų dalyvavimas darbo rinkoje nuosekliai didėja. Duomenys rodo, kad didžiausias moterų užimtumo lygis pasiekiamas būtent vidutinio amžiaus grupėje. Nors vidurio amžius dažnai siejamas su profesine branda ir stabilumu, dalis moterų šiame gyvenimo etape patiria karjeros stagnaciją. Ji gali pasireikšti kaip hierarchinė arba kaip darbo turinio stagnacija. Ilgą laiką karjeros patirtys buvo analizuojamos remiantis vyriškais karjeros modeliais, tačiau naujesni tyrimai rodo, kad moterų karjeros raidą formuoja specifinių veiksmų visuma, galinti ir karjeros stagnacijai suteikti savitų bruožų.

Metodika. Tyrimas atliktas taikant refleksyviąją teminę analizę pagal Braun ir Clarke metodiką. Imtį sudarė 10 moterų, kurios per pastaruosius dvejus metus patyrė karjeros stagnaciją. Dalyvių amžiaus vidurkis – 42,5 metai. Dauguma tyrimo dalyvių profesinę veiklą vykdė verslo organizacijose ir ėjo vadovaujančias pareigas.

Preliminarūs rezultatai. Tyrimo rezultatai rodo, kad karjeros stagnacija išgyvenama kaip vidinis psichologinis procesas, pasireiškiantis prasmės trūkumu, profesinio augimo stokos jausmu ir motyvacijos sumažėjimu. Verslo organizacijų kontekstas veikia kaip stagnaciją stiprinantis veiksnys, esant vertybiniam neatitikimui, dideliu darbo krūviui ar ribotoms tobulėjimo galimybėms. Dalyvių pasakojimai leidžia suprasti amžiaus, lyties ir motinystės įtaką tiek objektyvioms karjeros galimybėms, tiek subjektyviam savo vertės darbo rinkoje suvokimui. Taip pat identifikuota vidinė psichologinė įtampa, susijusi su profesinio tapatumo persvarstymu, augimo ir saugumo poreikių priešprieša bei konkuruojančiais darbo ir šeimos prioritetais. Karjeros stagnacijos įveika atsiskleidžia kaip nelinijinis procesas, apimantis stagnacijos suvokimą, alternatyvų tyrinėjimą ir sprendimų priėmimą, kuriame svarbūs tiek vidiniai, tiek išoriniai resursai.

Preliminarios išvados. Gauti rezultatai papildo ankstesnius tyrimus, siejančius karjeros stagnaciją su prastesne psichologine savijauta ir mažesniu pasitenkinimu darbu, bei atskleidžia šio reiškinio specifiką vidurio amžiaus moterų kontekste. Ypač išryškėja vidinis procesas, susijęs su profesinio tapatumo persvarstymu. Taip pat socialinio palaikymo ir karjeros konsultavimo svarba stagnacijos įveikos procese.

Darbo vadovė: Doc. dr. Ieva Urbanavičiūtė

Darbo konsultantė: dr. Greta Kaluževičiūtė

Raktiniai žodžiai: karjeros stagnacija, vidurio amžiaus moterys